all text is taken from Miroslav Josic Visjnic and subdivided by choice (not taking in effect the gender of the players; they choose...)

i v used the Dutch translation,

i d invite the players to find the version in their language or use/choose the serbian original.

the English translation is titled The Forest of Perpetual Darkness.

her is the set of sentences (also in a sent apart .doc)

he ,zei ik bij het volgende station gaan we dr uit

jij hield een afgebladderd spiegeltje in je hand en kamde je haar

zij had haar ene arm om mijn hals geslagen, met de andere zette ze zich af. tegen stenen. en takken.

ik kreeg een voorgevoel dat het licht niet meer ver was

ik riep haar

toen stonden we voor een hoge muur opa liep achter mij.

het meisje herhaalde steeds maar dat we daar niet heen moesten gaan, maar thuis op bezanija moesten wachten

we gaven elkaar een hand om elkaar niet kwijt te raken of te verdrinken

zelfs opa zag ik niet meer, terwijl hij vlakbij was: ik hield zijn hand in de mijne

ik geloof dat er een vogel tegen me aan vloog

nu niet vallen dacht ik nu niet vallen

dikke eiken spleten en vielen om opa zweeg en keek naar het vuur ik liefkoosde de glibberige stenen

we kwamen maar langzaam vooruit, langzamer dan ik dacht dat we gingen

ik nam het meisje op de schouders en holde weg

we struikelden en vielen en stonden weer op. het lichtje verdween soms en soms verscheen het weer. *een licht links en een licht rechts*.

he zei ik bij het volgende station gaan we dr uit en toen zag ik het meisje, bij de gang gehurkt zitten tegen een den en zachtjes huilen.

ik weet niet hoelang we nog gelopen hebben

opa zei ze , er komt iemand aan

naast de hoop varens zag ik nu een briefje dat ik eerst niet gezien had

ik opende de ogen . ik lag op een berg van varens. opa zei dat ik twee dagen en een nacht geslapen had

ik keek naar de lucht en naar de zacht golvende zinderende bosrand en kermde

nu niet vallen

zij had haar ene arm om mijn hals geslagen, met de andere zette ze zich af.

half in slaap

ik hoorde het meisje gillen en zag haar met uitgestrekte armen en benen vallen en zo verdwijnen we gingen tenslotte naar links

toen stonde we voor een hoge muur **bezanija zag ik nergens** bezanjija kwam niet

ik stond er verbijsterd bij ik wist zeker dat bij onze ingang een meisje zat, huilend en rillend, en onze namen uitsprak

jij stak mijn laatste sigaret op

onhoorbaar ging ik op haar toe he zei ik bij het volgende station gaan we dr uit moest ik verder zoeken?

zij huilt fluisterde ik. zij huilt zij huilt fluisterde ik. zij huilt

nu niet vallen

ik zocht zwarte bramen

ik opende de ogen en merkte dat ik op een hoop varens lag opa zei dat ik twee dagen en een nacht geslapen had **hij riep iemand die thuis moest komen** toen stonden we voor een hoge muur he zei ik bij het volgende station gaan we dr uit

zij was het overdekt met modder en gras zei dat ik twee dagen en een nacht geslapen had opeens besefte ik dat dit niet onze muuropening was: niet die, waar ik door naar binnen was gegaan bijna op het zelfde moment kwam alles in beweging

bezajnija omklemde mijn nek en het meisje viel en ik zag haar verdwijnen

de ochtendkilte trok door me heen dat bij onze ingang een meisje zat, huilend en rillend, *en onze namen uitsprak* ik hield opa s hand vast, zodat we elkaar niet zouden kwijtraken

we gingen tenslotte naar links ik zocht zwarte bramen

je hield een afgebladderd spiegeltje in je hand en kamde je haar de hoge muur helde over en stortte in naar de kant van het rijk ik geloof dat een vogel tegen me aan vloog

and under it follow instructions for the different players...